

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe un an 360 Lei.

Vechii abonați au de plătit încă 70
Lei pe anul acesta.

Abonamentele se plătesc nu-
mai înainte!

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior

Proprietar și director: IULIU MAIOR

Redactor: SEVER BARBU

Adresa: BLAȘ, jud. Târnava Mică. Telefon Nr. 68.

ANUNȚURI ȘI RECLAME

Un șir Corp V, adică de lărgimea a
doi milimetri, Lei 12. Lărgimea de
1 centimetru Lei 60.

Veacul Mamonei

Ori unde mergi în lume și ori cu cine ai vorbi, nu vei auzi altceva vorbindu-se, decât despre bani. Strălucirea aurului a întunecat mințile fiilor acestui veac. Mamona a pus stăpânire pe lume. Cu drept cuvânt putem numi acest veac veacul aurului și argintului, veacul Mamonei.

Pentru aur se fac războaie, pentru aur merg exploratorii în cele mai mari pustietăți ale Africei, Asiei și Americii. Pentru aur robotește din zorii dimineții până în noapte truditul muncitor ce scormonește în măruntaiele pământului să scoată cărbuni, sare și alte metale. Pentru bani muncesc sub arșița soarelui de vară, prin ploii și vânturi, țărani. Pentru bani se fac cele mai mari nedreptăți din lume. Pentru aur și argint se întâmplă omoruri. Aurul deschide celui ce-l are orice ușă.

Cine are aur, stăpânește lumea. Sunetul metalic al aurului a astupat glasul conștiinței omului și fericirea în lume numai atunci se socotește întregă, când grămezi de aur ori argint desfătați cu strălucirea lor pe cel bogat, lacom de averi.

Oare aurul și argintul, adică bogăția, aduc fericirea, liniștea sufletească ori mulțumirea?

Răspunsul la această întrebare este numai unul singur: NU! Nu aduce aurul și argintul fericire și mulțumire sufletească.

Priviți la bătrânii cămătari, cât se tem de furat, cât sunt de fricoși, cu câtă dragoste caută desfătare în strălucirea pierzătoare a aurului și nu văd că strălucirea le aduce pierire. Aproape nu este zi lăsată de Dumnezeu să nu citim în gazete, cum a fost omorât cutare sau cutare bogătaș și prădat de avere. Ce le-a adus la aceștia averea, dacă nu perirea?

Banii mai aduc pierirea celor ce-i au și sub altă formă. Ave-

rile câștigate pe nedrept se destramă. Dacă tu ai adunat avere pe nedrept, insetând pe sărac, văduvă sau orfan, averea nu va sta la tine, se va risipi ca fumul la cea mai mică adiere de vânt. Dacă nu o risipești tu, o vor risipi copiii tăi. Unul singur adună și vin alții de risipesc, și, la un moment dat, dintr-o mare bogăție nu rămâne decât amintirea că a fost cândva.

În care sat nu sunt familii pe cari le știm bogate și azi „le suflă vântul prin pod”, ori „poți învărti mâța de coadă” cum spune o vorbă bătrânească? Unde este bogăția? Unde e bunăstarea? S'au risipit, ca și când n'ar fi fost. În curțile unde altădată erau 6 și opt boi și oi multe și porci, iar coșarele încărcate cu de toate, astăzi suflă vântul a pustiu și buruienile sălbatece au crescut dinaintea ușii casei.

Dece oare s'au întâmplat acestea? Fiindcă așa a hotărât Dumnezeu! Pentru un lucru mic strein, adus în curtea ta; pentru un leu, cu care ai înșelat pe altul, să pierzi de zece ori de o sută de ori mai mult. Dacă nu până trăești tu, se va risipi averea la urmașii tăi. Se vor găsi cu siguranță cine să o risipească în beții, joc de cărți și alte blestemății.

Dar aurul, care aduce cu sine multe nenorociri, poate aduce mult bine și multă mângâiere. Un leu dat unui lipsit, un leu de care ne putem lipsi ușor, aduce celui lipsit mult bine. Dacă ai cu ce și duce traiul și vezi pe cel lipsit, ajută-l. Fă din bogăția ta mijloc de mulțumire sufletească, nu izvor de nenorocire. Șterge cu mila ta lacrimile nenorociților căzuți în necazuri. Alină durerile celor oropsiți de soartă.

Fiecare dintre noi am făcut bine celor lipsiți. Câtă mulțumire nu am simțit în sufletul nostru, când am văzut că banul

nostru a adus alinare unei suferințe!

Ajutorarea celor lipsiți, ușurarea celor îndurerăți să fie singurul mijloc de tolosire a bogăției noastre. Numai atunci Mamona veacului nostru nu va fi spre peirea noastră, numai atunci bogăția a fost folosită pentru adevăratul scop, pentru care a fost lăsată de Dumnezeu, nu spre peirea noastră.

I. ROȘCOVEL, Obreja

Zece Maiu

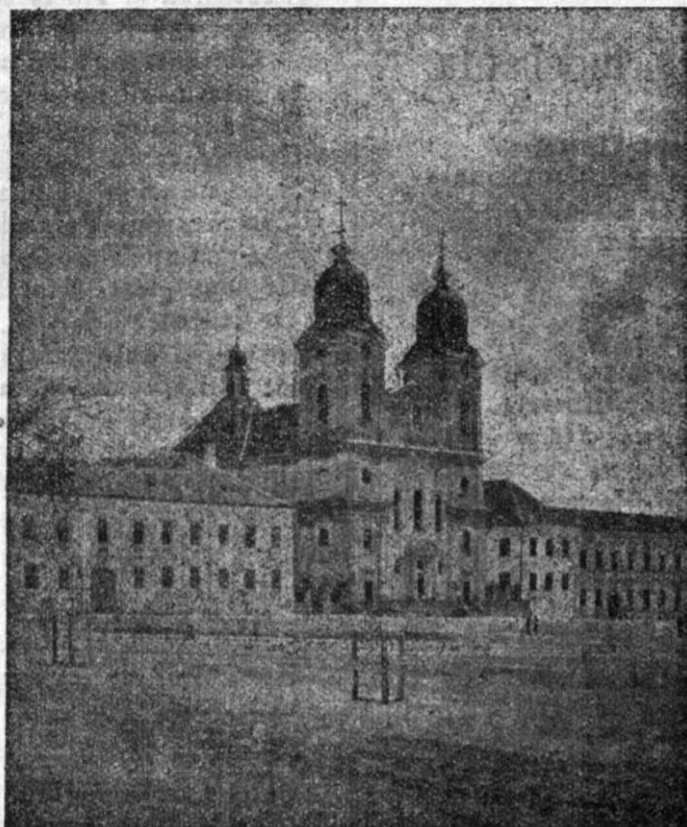
E ziua cea sfântă și mare
E zece a lunii lui Maiu.

Ziua aceasta este deosebit de însemnată în viața neamului nostru și de aceea an de an o prăznuim cu tot mai multă bucurie. În 10 Maiu 1866 a intrat în București Principele Carol I de Hohenzollern Sigmaringen, cel dintâi rege al nostru. Dupăcum spune cântecul:

A venit demult un vultur
Și ne-a zis: „Români eroi,
Știu un prinț viteaz și tînăr
Ce-ai venit cu drag la voi.
Dacă vreți, vi-l dau ca „Vodă”
Noi cu toții: „Sa ni-l dai”
Și ne-a dat pe Vodă Carol
Într-o zi de zece Mai.

La început Principele Carol nu era recunoscut de țările străine ca rege, dar mai târziu a fost recunoscut de rege și a ajuns să stăpânească o țară mare și independentă (care să nu fie sub nici un fel de control a vreunei puteri străine). Cum să nu se recunoască regatul și independența, când în 1877 ostașii noștri au făcut adevărate minuni de vitejie la Pleven, la Grivița și la Smârdan?

Prăznuind acum ziua de 10 Maiu prăznuim dezvoltarea atât de frumoasă a patriei noastre. Ca să o prăznuim cu cât mai mult folos sufletec, cuvînesc, să citim câte o carte frumoasă despre această zi. Găsim în Biblioteca Astrei și e bine să



Catedrala din Blaj în fața căreia s'au adunat în 1848
cei peste 40.000 de iobagi

GRAUNȚE SUFLETEȘTI

Avortul

Auzim și cetim mereu despre avorturi și ne îngrozim, că sunt femei, cari aruncă, lapadă rodul dragostei lor înainte de nașterea firească. De bună seamă, că avortul este mare păcat, doară Damnezeu ne poruncește; „Să nu ucizi!” Și dacă este păcat a ucide pe un alt om, cu atât mai vartos e păcat să ucizi pe copilul tău propriu, de ar fi viața lui în pântec și numai de o zi ori două.

În războiul trecut se spune, că au murit poate 10 milioane de oameni. Câte milioane au murit și vor muri în actualul război nu putem ști. Dar se știe, că în an mor pe pământ milioane de copii, avortați de mame netrebnice, fără rușine de oameni și fără frică de Damnezeu.

Sunt femei, cari împedecă chiar și zămislirea copilului, apoi alte îi avortează prin diferite forme și din diferite cauze. Unele se tem de sărăcie, se tem că nu vor putea hrăni, îmbrăca și crește copilul și deci fac avort; ori se îndestulesc cu unul ori doi și pun

bovim cu ea, căci nu este indelicatice mai folositoare decât citirea. Citind cărți bune despre fapte mari din viața neamului nostru, să ne iubim mai mult țara și să mulțumim lui Dumnezeu că ne-a ajutat în cele trecute vremi, dar să cerem ajutorul Lui și pentru vremile grele de azi.

capăt nașterilor prin avort. Uită sărmanele, că Tatăl cel ceresc se îngrijește de noi și ne dă cele de lipsă, ori cât ar fi de numeroasă familia noastră, după muncă și rugăciune.

Sunt fete, cari avortează, fiindcă neputând să-și lafrăneze patima, au păcătuit; li-e rușine de lume și, ca să scape, își ucid rodul dragostei păcătoase. Peste păcat mai pun un păcat și câte lucruri de acestea nu se întâmplă zilnic, mai cu seamă la orașe? Dece nu așteaptă cununia? Dacă sunt vrednice, o vor primi. Să nu se încreadă în făgăduieli. Se și spune: Nu te crede măritată, până nu ești cununată!

Alte femei avortează pentru modă; se tem, că le văd oamenii, că au copii mulți, să nu zică lumea că sporesc ca iepurii. Toate acestea le zice lumea, dar omul creștin împlinește porunca Domnului, care zice: „mergeți și vă înmulțiți”...

Sunt femei, cari avortează din motive de sănătate. Dacă își tem sănătatea, de ce s'au măritat? Ori, dacă boala a venit după cununie, nu avorteze. Să se întâlnească cu bărbații lor, și trăiască, ca soră cu frate, după poruncile bisericii, dar nu ucidă copilul!

Apoi mai sunt femei cari avortează, pentru a putea fi tinere, frumoase mereu, pentru a putea fi libere să meargă undă vreau. Copiii le sunt piedică, se cresc cu greu. Câte griji, câte năcazuri sunt cu ei până ajung mari și, după aceea, omul până moare e cu gândul tot la copiii lui. Femeia ușuratică nu vrea să știe de

acestea, vrea joc, petreceri, baluri, preumblări, vrea să fie subțirică, la orașe cu câine în lanț după ea. De copii nici nu vrea să audă.

Avorturile se fac pe ascuns de cele mai multe ori, prin moaște ticăloase prin doftori fără suflet și poftitori de arginți, cu leacuri băbești, cu buruieni rele, prin întâpături cu unelte ascuțite, prin ridicări de poveri mari, prin apăsările grele ale pântecului și alte născociri de ale desvolului.

Avorturile sunt pagubă pentru țară. Țara e lipsită de milioane de brațe tari, cari să o apere în vreme de primejdie. Prin avorturi e păgăbită biserica de credincioși și cerul de sfinți. Cine ar putea spune că din pruncul lăpădat nu s'ar fi făcut un mare bărbat de știință, un om de frunte în țară, un om mare pentru biserică, un mare sfânt? Căile Domnului sunt nepătrunse. Și femeia cu avortul ei lovește în pronia cerească.

Popoarele, cari se sporesc, dau înainte, a lor este pământul; peste cei nespornici vin alții și le iau țara.

La noi încă s'au înmulțit blăstămățiile cu avortul. Mai marii bisericii și ai statului s'au luat pe gânduri și au hotărât pedepse aspre în contra ucigașilor și ucigașilor de copii. Avem bucuria, că nu în toate părțile țării bântuie acest păcat urât.

De femei, cari nu-și fac datoria către neam, biserică și țară, nu avem trebuință. De celea cu „modele”, cu zorzoane, cu figuri în gură, ba mai și beau și copii nu fac, se poate lipsi țara.

Femeia română creștină primește să fie mamă, să crească

copiii după porunca lui Dumnezeu, nu împedecă, nici nu omorâ pe niciunul ori ce-ți va omorâ Demnul. Se bucoră în bucuria lor, plânge cu ei în zăcazuri, birza ei ține până la mormânt. Plânge azi după fiul căzut pe câmpul de luptă, e o cină pentru ea; aceea care a avortat mereu poate râde în ticăloșia dar e vrednică de ocară: „lăpădat copiii, a'a năcut apărdă țării!”

Să primim copiii, ca o binecuvântare, știind că așa plinim legea Domnului.

Pr. I. O.

Unui binefăcător

Vă mulțumim pentru cei 19 Lei, la cari nu ne-am așteptat și la cari ați mai adăugat încă 500 Lei drept ajutor.

„Dacă n'ași avea 5 copii la școală, cari îmi reclamă enorme sume de bani, ași ajuta gazea cu mână mult mai largă, așa cum de altfel mă ajuta și ea la munca grea ce mi-s'a încredințat odată cu primirea darului preofesc”, mai adăugați în scrisoare: Și!

„Vă mai rog, Reverendisime să binevoiați a dispune ca, în cazul că s'ar scrie în gazeta ceva despre acest fapt, numele și domiciliul nostru să nu fie amintit”.

Iată împlinim cererea Sfinției Voastre, dar nu putem să ne arătăm aceasta faptă, ca să știe mirenil noștri, și să vadă ce preoți jertfelnici avem.

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI”

Vlădica Inochentie *)

În luna lui Ianuarie,
Când era gerul mai mare
Și crivățul viscoalea,
Drumurile troenea
Și prin codri șuiera
A urât și a pustiu,
Mare dietă-i la Sibiu.
Dietă mare, tulburată
Ca o mare 'nfuriată
— Neam și viață de iobagi
A 'adrăznit ca să citească
O diplomă 'mpărătească
Și-o îndurerată jalbă
Scrisă pe hârtie albă
Cu peana muiată'n chin,
În amar și în suspin;
Pe care avea de gând
S'o aștearnă în curând
La tronul împărătesc
Pentru neamul românesc

*) Capitolul VII din poema istorică populară a Păr. Dr. N. Lupu, despre care am vorbit în numărul trecut al gazetei, la rubrica «Cărți nouă».

Dușmanii se 'nfuriară,
Și turbați ca niște fiare
Strângeau pumnii și scrâșneau,
Blestemau și afuriseau,
Și curgeau hulele rău:
— Ce caută neghina 'n grâu,
În stratul cu flori, scăeți,
Și Saul între profeți? —
Că cele ce tu înșiri,
Sunt minciuni și născociri;
Căci neamul Valahilor
Nu-i „nație” nici popor,
Ci sunt gloate desmățate,
De ici-colea adunate,
Imbulziți de dinafară,
Pe furiși veniți în țară.
Fură, cât le stă'n putință,
N'au nici lege, nici credință,
Leneși, răi și hoți din fire,
Și porniți spre răsvrătire;
Iar tu ești Vlădica lor,
— Vlădica Valahilor. —

Episcopul, suflet mare,
Suflet oțelit și tare,
Se ridică liniștit,
Și la toate pregătit
Pentru neamul său iubit,
Și le zice: Ascultați!
Că sunteți rău informați.

Cercetați istoria,
Și acolo veți afla
Că Arpad când a venit,
Pe noi aici ne-a găsit,
Așezați de veacuri multe,
Cu oștiri și domni de frunte;
Gelu cel blăjin și bun
Se bătu cu Tuhutum,
Iar viteazul de Căian
— Brav urmaș de-al lui
[Traian —,
Așa tăia Ungurii
Cum se taie mugurii.
Și a umplut văi muntenești
Și paraie ardelenesti
Cu armate ungurești.
Sașii recunosc și știu
C'au fost aduși mai târziu,
De Gheza al doilea,
Tocmai de prin Flandria.

Toți aicea ne-au aflat,
Neam vânjos și încheat
Din Marmăția'n Banat.
Și din Carpați la Bihor
Suntem cel mai vechiu popor,
Viță veche de Roman,
Din ostașii lui Traian
Cei cari pentru vitejii
Au primit pe-aici moșii...
Și eu sunt Vlădica lor,
— Vlădica Românilor —

Și să vă mai spun de vreți
Cu stratul și cu scăeți,
Și Saul între profeți:

Saul măgari a căutat,
Dar a ajuns împărat.
Tot la fel caut și eu:
Măgarii tatălui meu. —

Voi ziceți despre iobagi
Că sunt leneși și sunt lași?
Dar nu ei vă țin pe voi
În straie și haine noi?
Vă lucră câmpiile,
Vă muncesc moșiile,
Ei plătesc și dările
Și poartă poverile...
Și tot leneși îi numiți,
Iar voi harnici și cinștiți?

Sunt porniți spre răsvrătire,
Și sunt răi și hoți din fire!
Dar oricât au suferit,
Nici când nu s'au răsvrătit,
Și'n ascuns nu s'a 'nțeleș
Cu Prais¹⁾ sau cu Olandez
Să clatine monarhia,
Să răstoarne 'mpărăția,
Cum făcură unii „soți”
De-ai celor ce's „patrioți”

¹⁾ Prais = Prusiac, din Prusia (Germania).

30 de ani dela moartea lui AUREL VLAICU

Cine nu știe azi de avion și de minunatele călătorii cu avionul? Nu e zi în care să nu auzim despre luptele cu avioanele. Războiul de azi întrebunțează cu mult folos avioanele. Dacă te gândești la avion, vezi că este o descoperire minunată. Cine se gândia în vremile de demult că va ajunge omul să zboare mai sus decât crestele munților celor mai înalți și mai repede decât oricare pasăre? La așa ceva nici nu se puteau gândi oamenii de demult.

Mintea omenească a născocit multe lucruri minunate. Avionul l-a născocit de 150 de ani. La început era cu multe slăbiciuni, dar cu timpul s'au făcut foarte multe îmbunătățiri și se vor face totdeauna, căci mintea omenească găsește totdeauna câte ceva nou. O poveste din vremile vechi ne spune că Icarus și-a făcut aripi ca să zboare. Le-a lipit cu ceară și apoi și-a luat zborul spre soare. A sburat mult de tot, dar cu cât se apropia de soare, cu atât aerul era mai cald. Ceara s'a topit, aripile s'au desfăcut, iar Icarus a căzut în apele adânci ale mării, unde și-a găsit moartea. După mii de ani iată că visul celor vechi se împlinește. Se construiește avionul zilelor noastre, cu care poți să sbori la mii de metri deasupra pământului.

Cel dintâi român care și-a construit avion și a sburat cu el deasupra țării noastre a fost un ardelean, Aurel Vlaicu. A muncit mult și fiind înzestrat de Dumnezeu cu darul de a născoci (sau de a inventa), a ajuns să-și construiască avionul. În 1911 s'au desfășurat la Blaj serbări mari. Bătrâna societate culturală „Astra” (care e și azi atât de binefăcătoare) împlinise 50 de ani. O astfel de serbare nu se putea ținea năcări în altă parte decât la Blaj, în Mica Romă a Transilvaniei. Acolo s'au și ținut, fiind de față toți arhierii și cel mai de seamă cărturari de pe acele vremi. Au venit și mulți cărturari de peste munți, din țara liberă. Mille de oameni s'au dus dela serbare pe Câmpia Libertății, ca să vadă pe cel dintâi român care se înalță spre cerul albastru, cu avionul construit de el. Mare a fost bucuria tuturor când au văzut pe Vlaicu sburând. Pe Câmpia Libertății s'a ținut marea adunare din 1848. Acolo a vorbit Simeon Bănuțiu. Tot din acel loc s'a înalțat și cel dintâi aviator român, ardeleanul Aurel Vlaicu.

A mai sburat de multe ori, dar dat i-a fost să moară în mașina sa. Într'o zi și-a luat zborul să treacă peste crestele

înalte ale falnicilor Carpați. Avionul s'a înalțat, dar la un moment dat s'a defectat și a căzut în prăpastie.

Avionul s'a sfărmat, iar Aurel Vlaicu a murit. Întru amintirea sa s'a tipărit în 1913 o carte, Albumul Vlaicu. Iscusitul scriitor Victor Ioan Popa, cunosător al aviației, a scris un roman în trei volume despre viața și faptele acestui om de mare talent. Împlinindu-se 30 de ani dela moartea lui, s'a ținut despre el o conferință la Radio. A vorbit profesorul Pompiliu Constantinescu, la ora tineretului, spre a-l face cunoscut elevilor și elevelor.

Sora Lillana

Bănuții văduvei

„Și șezând Isus în fața vistieriei, privea, cum aruncă poporul bani în vistierie, și mulți bogăți aruncau mult. Și venind o văduvă săracă, a aruncat doi bănuți, ce este un cadranț. Și chemând Isus pe ucenicul său, le-a zis: „Adevăr vă zic, că această văduvă săracă a dat mai mult decât toți ceice au aruncat în vistierie. Căci toți din prisoseala lor au dat; dar această din lipsa sa; tot ce a avut a dat, toată averea sa”.

Aceste cuvinte ale lui Isus, dela Marcu 12, 41-44, ne-au venit în minte, când am citit cartă poștală a Păr. I. Coman din Oieșdea, care ne încunoștințează că cetitorul nostru Nr. 7663

Rusan Tănase din acea parohie, deși e foarte sărac, cu o familie numeroasă de 10 membri în casă, ne-a trimis drept ajutor Lei 100.

Zece porunci ale școlărilor sovietici

Revista catolică „Novidades”, care apare la Lisabona, publică 10 porunci sovietice care sunt date școlărilor din Uniunea Sovietică. Acestea sunt:

1. Dacă vrei să fii un bun școlar, atunci fii ateist ca Lenin și Stalin.

2. Nu permite niciodată să fii târât în biserică.

3. Dacă părinții tăi vor să te silească la practici religioase, atunci adresează-te GPU-ului.

4. Denunță pe toți inamicii de stat, despre care tu știi că practică vre-o religie.

5. A fi ateist înseamnă a fi un demn urmaș al lui Lenin și Stalin.

6. Fiecare școlar ateu poartă o insignă a ateștilor.

7. Dacă vezi vreun popă, arată-l cu degetul ca pe cel mai mare dușman al proletariatului.

8. Pentru a fi bun ateu, trebuie să cunoști toate învățăturile regimului sovietic.

9. Nu uita niciodată că clericii sunt cei mai mari dușmani ai revoluției noastre.

10. Orice ateu trebuie să fie gata a apăra cu arma în mână regimul împotriva dușmanilor interni sau externi.

Dar dacă sunt despoiați
Și ca vitele njugate,
Jetuiți și chinuți,
Huliți și batjocoriți;
Mirare să nu vă fie
Că strigă la împărăție
Ca să li-se dea vre-o parte
Din răpita lor dreptate.

Și mai ziceți că sunt hoți!
Dar răspundeți-mi voi toți:
— Hoț e cel ce pătimește,
Ori atel ce jefuește? —

Le-ați luat câmpiile,
Le-ați răpit moșiile,
Bunul lor l-ați jefuit
Și de drepturi i-ați lipsit;
Voi le-ați stors și vloga toată,
Și cenușa de pe vatră...
Și acum le ziceți „hoți”,
Voi — cei „drepti” și
[„patrioți”?]

Cei din dietă toți săriră
Și la el se năpustiră,
Și ridicându-l pe sus,
La o fereastră l-au dus,
Să-l arunce, să-l zdrobească
Ca mai mult să nu vorbească.

Vlădica se nspăimânta
Și bine seama-și dedea
Cei din dietă injurau
Și ca fiarele urlau
Pe Vlădica-l îndemneau
Să-și sfârtice jalba ntreagă,
Și vorbele să-și retragă.
Vlădica spre cer privea,
Buzele și le mișca,
Poate o rugă mai șoptea,
Iar dușmanilor zicea:
— Zdrobiți-mă dacă vreți,
Că în mână mă aveți
Pentru că-s din neam iobagi
Sunt Vlădica dela Blaj...
Dar să vă ntrebați apoi:
— Cine-i neam de ucigaș? —

Cei din dietă, spumegând
Și de mânie scrâjnind,
Tot pe sus îl ridicară,
Scoțându-l din dietă afară
Iar ușa apoi cu zor
O ncură cu zăvor.

Gura safului

(Continuare și sfârșit)

Saveta porni spre ușă. Făc
câtiva pași, apoi se opri, răsu-
cindu-se pe loc.

— Thiil! dar uitocă mai sunt!
Uitasem să vă spun o noutate.

Ați auzit că Dumitru lui „tă-
vălug” și-a bătut nevasta?

— Când?

— I-a tăbăcit el spinarea de
multe ori, dar scărmanea de
astăzi le-a întrecut pe toate.

— Și din ce pricină a bătut-o?

— Păi... se vorbesc multe
de toate despre nevasta lui Du-
mitru.

O fi vinovată și femeia, nu zic
ba, dar tare e prost și mut
de el.

Măicuță Doamne! — clătina
Saveta din cap, punându-și mâi-
nile în șolduri, — să-i fie eu ne-
vastă, l-aș ști învăța pe dumnea-
lui la omeniel Vasile, cât e el
de voinic, nu cutează să zică
nici „cârc” înainte meal Ehel
— Hm!

— Hm-ne-hm, vecine, e așa
cum spun eu. Dar povestea cu
fata lui Stan „gușatul” o știți?

— Nu! — păru mirată soția
lui Andrei.

— A dracului poamă! — șopti
el. — Asta toate le știe.

— Ce spui, vecine?

— Că n'am auzit nici eu po-
vestea cu fata lui Stan.

— Păi, stați să v'o spun eu.
E lată de tot, zău așa! Dar am
să vă povestesc pățania fetei lui
Stan mai târziu. Acum mă gră-
besc. Vasilică sosește acasă și
trebuie să coc vârzarele. De seară
vom avea destulă vreme pentru
povestit. Acum rămâneți sănă-
toși!

— Cu bine, vecină!

Saveta plecă. Dar cât ai zice
„pește”, iarăși se reîntoarce.

— Thiil! dar tare m'am pro-
stit! Zău așa! Astăzi-măine capul
meu n'o mai fi bun de nimic.
Știți ce-am auzit ieri la oras,
dela un domnișor care spunea
că a venit de pe front? Minunea
lui Dumnezeu, mă' oamenii Ro-
mâni fug de pe front, mănând
pământul. Au borșovicii aia niște
„trancuri” mai mari decât curtea
boerului dela noi din sat. Pe ro-
mâni nu-i mai iau borșovicii pri-
zoneri. Li prind de prins, apoi le
pun „beilog” pe mână și le dă
drumu', pașol acasă!

— Ce „beilog”, tu hăi! Par'că
vorbești la limbă păsărescă.

DE PRIN SAZE

Consfătuirea conducătorilor satelor noastre la Blaj

Duminică 2 Mai, zi frumoasă, cu cer albastru, cu soare cald, cu aer înmiresmat de pomi înfloriți. Din straja dimineții încep să sosească conducătorii satelor din tot județul nostru. Vin preoți în portal lor negru, învâțători în costume naționale, frunțașii satelor în strale de sărbătoare. Se duc toți la Sfânta Biserică, cerând ajutorul Celui Atotputernic, căci tot darul desăvârșit și toată darea cea bună de sus sunt rânduite, dela Bunul Dumnezeu Bine este ca la orice lucru începutul să îl faci cu Dumnezeu.

Dela Sfânta Biserică s'au îndreptat toți spre Palatul Cultural. A fost de față și I. P. S. Sa Dr. Valeriu Traian Frunțu, conducătorul bisericii noastre, Dl Prefect Dr. Iosif Pop, precum și toți reprezentanții autorităților din Blaj și județ. Sala frumos împodobită cu drapele și cu flori gemea de mulțimez celor întruniți. Dl prefect a tălcut rostul acestei adunări. La dorința Dlui Mareșal s'a intrunit tot județul nostru, prin conducătorii săi, pentru lămurirea tuturor asupra scopului marelui sfântului nostru războiu, care cere nu numai vitejia soldaților, ci și țara sufletească a noastră, a tuturor, tineri și bătrâni, dela vladică până la opincă. Mulțimește I. P. S. Sale pentru că a primit să fie președintele adunării.

A vorbit apoi I. P. S. Sa Dr. Valeriu Traian Frunțu, spunând că dușmanii crucii vreau să ne răpească limba și legea. Noi trebuie să ne apărăm, având credința în Dumnezeu. Dacă Dumnezeu e cu noi, cine poate fi împotriva noastră?

Ilustritatea Sa Dr. Victor Macaveiu, ca delegat al Comitetului Central al Astrei, arată primejdia mare a bolșevismului. S'a descoperit că în Polonia au omorât 10.000 de ofițeri. Bolșevicii de Dumnezeu nu se tem și de oameni nu se rușinează.

Păr. Protopop Opreanu din Dumbrăveni

a vorbit înălțat despre lupta pe care trebuie să o ducem pentru țara noastră, atât spre soare-răsare, cât și spre soare-apune. Precum pe Câmpia Libertății Avram Iancu a spus: gata băieți, așa și azi, întrebăm pe toți: gata sunteți? Trebuie să fim gata pentru luptă.

Păr. Protopop Simu din Dumbrăveni a arătat marea vrednicie a Blajului, a Micii Rome, în lupta de veacuri pentru gralul și legea românească. Da-a Blajul martiri și oameni învățați, cari au luptat pentru noi. Și Blajul de azi va fi vrednic de cele trecute vremi în a lămuri poporul de azi asupra pericolului care ne înconjură. A vorbit atât de înălțat, încât mulțimea a făcut legământ că mai bine moare, decât să ajungă sub stăpânirea păgână a celor fără Dumnezeu.

Profesorul Grigorie Pădureanu a luat cuvântul în numele profesorilor din Blaj. Precum în trecut dascălii Blajului au fost conducătorii mișcărilor naționale, tot așa și cei de azi vor lupta pentru biruința dreptății românești.

Dl Pavel Țarcu, inspector școlar, a arătat că pe front țării condus de învățători și-au făcut datoria. Acasă în satele noastre, învățătorii trebuie să lupte cu acei vrăjmași cari spun vești neadevărate, ca să sperie pe toți. Omul cuminte să nu creadă în șovonuri mincinoase.

Dl Emil Negrușiu, primarul Blajului, arată că pentru bunul mers al treburilor obștești, pentru buna înțelegere, administrația a avut și are totdeauna foarte mult de făcut, ca pe toți să-i împace și pe alimeni să nu nedreptățească.

Dl Gherman, primpretor la Dumbrăveni, a vorbit în numele administrației de pe sate, care trebuie să fie foarte dreaptă și să nu lase pe dușmani să răspândească în popor vești neadevărate.

Dl Rusu, directorul Camerei de Agricultură, a arătat că lucrarea pământului e cea dintâi trebuință pentru viața pașnică a țării.

Păi... „beioș adecă... „păcet“, cum pune notarășul la primărie pe scrisori.

— Vrei să zici „stampila“!

— Ei, asta-îl Parcă n'ar fi tot una „beioșul“ cu „stampila“!

Așa fac rușii. Ei nu vreau să-și strice prietenia cu românii.

Au ce au cu nemții, dar cu noi n'au nimic de împărțit. Asta înseamnă că s'a terminat războiul.

Gata! Măicoliță Doamne! — se vâlcări acum, ducându-și mâinile la cap. — Am uitat ușa dela casă deschisă și o fi dat porcul busna la sacul cu făină. Aoleooo!! — se levi cu palma peste frunte și eși din casă ca o furtonă.

— A dracului poamă, Saveta asta! — clătină din cap Andrei.

Multe mai știe să clămpănească din gură.

— Oare adevărat să fie ce spunea Saveta? — întrebă Sofia nedumerită.

— Povești și minciuni născocite de dușmanii neamului nostru!

— Nu uita, nevastă, că noi românii suntem buni luptători și nu ne dăm prinși așa ușor cum crede Saveta. Am fost și eu pe front câteva luni, de unde m'am reltors rânit. La primăvară iară și voiu merge, căci rana mea e vindecată. Luptă și rușii, nimic de zis, dar nu ac pot asemăna cu iscusință și vitejie nici cu ger-

manii și nici cu românii. Toată nădejdea bolșevicilor a fost în iarnă. Au pornit și ei la ofensivă, cum se zice, și au câștigat ici și colo câte o luptă. Asta însă nu înseamnă că vor fi învingători, lucru de care să ne păzească Dumnezeu! Armata noastră din Caucaz s'a retras, fiindcă așa e războiul. La primăvară însă va veni iarăși apa pe moara noastră și li vom respinge până dincolo de Volga. Biruința va fi de partea noastră, căci cu noi este Dumnezeu! Saveta a prins cu urechea ceva șovon pornit din inimă dușmană și face acum din fânțar armăsar. Și te miri... poate va găsi și proști cari să o creadă. Ar face bine să-și pună frâu gurii, că are să o pățească odată. Știi vorba: „atâta merge ulciorul la lântână, până se sparge“. În vremuri de războiu, minciunile și vorbele „alarmiste“, cum li-se zice, se pedepsesc cu asprime. Dacă va ajunge în pușcărie, acolo va putea ramega în gând cuvintele psalmistului: „Pune Doamne pază gurii mele și ușa de îngrădire împrejurul buzelor mele“...

Saveta n'a ajuns în pușcărie, căci nime nu se lua după vorbele ei, dar cicălitori o porecliră din ziua aceea „Madam Stampila“...

Sabin G. Trușia

Dl Iuoraș, directorul Tipografiei Seminarului, a vorbit în numele meseriașilor. A mai vorbit și un frunțuș al țărânilor.

La urmă părintele Dr. Coriolan Sucu, directorul Liceului Sf. Vasile cel Mare din Blaj, a prezentat un plan de lucru, pe întregul județ, pentru felul cum să se lucreze, ca pe toți oamenii să-i întărească în credința în dreptul sfânt al cauzei noastre românești. Cărturarilor noștri vor merge prin toate satele, ducând tuturor un cuvânt de învățatură și de îmbărbătare, convingând pe toți că în vremile grele prin care trecem, trebuie să fim cu încredere în biruința dreptății. Să ne conducem după ceace ne spun conducătorii noștri „căci nu este stăpânire, fără numai dela Dumnezeu și stăpânirile cari sunt dela Dumnezeu sunt rânduite“, precum zice Sfântul Apostol Pavel. Să ascultăm îndemnul bunei și înțelepte ale cărturarilor noștri, cari numai binele nostru îl doresc, numai pentru noi se ostenesc.

Măreția adunare s'a început cu „Trăiască Regele“ și s'a încheiat cu mare însoțire pentru cauza dreaptă a biruinții crucii.

Sora Zenaida.

Din Bobalna — Hunedoara

Credincioșii parohiei Bobalna, cari se află sub păstoria tânăruului preot Coriolan Armean, au trăit Duminică 28 Martie clipe de curată bucurie sufletească.

În acea zi, adică, a avut loc binecuvântarea bisericii lor de pe „Vale“, care a fost zăgrăvită din nou în vederea sfintelor sărbători ale Paștilor.

Lucrarea de pictură a fost executată cu mult gust de credinciosul Iosif Budeic din Bobalna, care s'a ostent și s'a jertfit mult pentru împodobirea și înfrumusețarea Bisericii. A muncit mai multe zile de arândul, neglijându-și datorițele și ocupațiile sale, a muncit numai din dragoste față de Dumnezeu și față de casa Lui, fără a pretinde ceva pentru munca depusă. A umblat așgur pe la oameni cu colecta, pentru a aduna banii necesari la cumpărarea culorilor. Bunul Dumnezeu l-a ajutat și l-a încununat munca grea cu o strălucită izbândă. Biserica, deși este mică și veche, totuși pare acum ca nouă, curată și împodobită, așa cum se cuvine unul adevărat lăcaș de închinare a lui Dumnezeu.

Slauba sfintirii, sfetantă, a fost oficiată la sfârșitul Sfintei Liturghii de Părintele Nicolae Armean, doctor în Sf. Teologie.

La urmă păr. Coriolan Armean, în numele bisericii și credincioșilor, a mulțumit lui Iosif Budeic pentru munca și jertfa ce a adus-o sfintei Biserici; precum și celor ce au dăruit ceva bani sau au ajutat la zăgrăvirea Bisericii cari fac parte din societatea „sf. Rozar“, și anume: Lina Irimle, Maria Romoșan și Lina Nicoricl au dăruit pe seama sfintei Biserici o măștiță mare și frumoasă, țesută de ele, care este o adevărată podoabă a Bisericii.

Bunul Dumnezeu să răspândească din vistieria darurilor Sale pe toți cei ce iubesc podoaba casei Lui.

C. A.

Sinodul protopopese dela Arad

Joi, în 15 Aprilie a. c., a avut loc la Arad sinodul de primăvară al preoților, ținut sub prezidiul păr. Dr. T. Voștinaru, protopop tractual, participând toți preoții.

Dimineața la orele 7 preoții, împreună cu maicile preotese, s'au mărfurisit, slujindu-se apoi sf. Liturghie în sobor, la care s'au împărțit toți cei de față.

Sedinta s'a ținut la orele 10, pe care a deschis-o păr. protopop, ținând cu acest prilej o cuvântare despre apostolatul vremii. Prezintă pe noii preoți ai tractului, Iosif Vezoc și Zaharia Beharin. Se expediază apoi o telegramă omagială Preasfințitului Episcop al Lugojului.

După rapoartele citite și discutate, păr. protopop dă câteva îndrumări și comunică ordinele circulare episcopoești, după care se încheie ședința, urmând masa comună.

P. I. S. MICU

Zile de rugăciune

la Uileac de Bihor — jud. Bihor

Simțim cu toții cutremurul de groază care se abate lumea. Pentru a cere dela bunul Dumnezeu scutirea acestor zile de groază, credincioșii români uniți din Uileac de Beius, au ținut 9 zile de rugăciuni (devenă). Acestea au durat din prima Vineră din luna Martie până în prima Duminică din Postul mare. În fiecare seară s'a oficiat „Binecuvântarea Euharistică“, rostindu-se câte o scurtă vorbire despre necesitatea ascultării sfintei liturghii în duminică sărbătorii. În ultima zi a acestor rugăciuni — adică în prima Duminică din post — s'a ținut toată ziua „Adorație neîntrepușă“, începând cu ora 6 dimineața, până la ora 7 seara, când s'a încheiat cu Binecuvântarea Euharistică. Adorația (Inchinarea) ținută în fața Domnului nostru Iesus Hristos din sfânta Euharistie, expus pe altar, în rugăciunea de închinare n'a încetat nici pe clipă în acea zi sfântă. În biserică, tot luminile — donate pentru acest scop — ars ziua întreagă.

Mic și mare, toți din parohie, cari au fost acasă, au luat parte la aceste rugăciuni, a căror scop a fost: 1) să aducă Dumnezeu o pace dreaptă și statornică în lume; 2) să nu lase să vină asupra noastră neamuri dărmătoare; 3) să ocrotească și să păzească cetățile noastre de pe front, și 4) să dea bun rod holdelor noastre. Cumincățiile din ultima zi, — și din darul Domnului au fost multe — s'au închinat lui Dumnezeu pentru același scop.

Să dea Dumnezeu ca aceste rugăciuni — și toate câte se înalță din Țara noastră — să fie ascultate, și pocăința pe care o facem — sau ar trebui să o facem — să întoarcă sbiciul dreptății dela noi.

Misiuni populare la Pui

Credincioșii vrednicului preot Nicolae Stoica din Pui, în zilele de 15—18 Aprilie 1945, au avut parte de misiuni sfinte. Bine pregătite de preotul local, misiunile au reușit peste așteptări. Trei zile de arândul poporul dreptcredincios a luat parte în numele marelui slujbele religioase, ținute dimineața și seara, la cari regulat părintele canonic Ștefan Bălan, dela Lugoj, a ținut predică frumoasă, plină de învățături sfinte și religioase. La spovedanii, pe lângă misionarii, dat mână de ajutor păr. Ioan Miha din Galați, păr. Iosif Baciu dela Bara-Mare și preotul local păr. și Nicolae Stoica. De sfintele Taine s'au apropiat 250 credincioși Duminică Florilor, în fața unui foarte numeros popor, sf. Liturghie s'a slujit de păr. Ioan Miha din Galați, păr. Nicolae Stoica din Pui, pontificând păr. canonic Ștefan Bălan. Corul bisericii de sub conducerea d-lui Oancea inv. dir. a cântat foarte inimos și frumos. După sf. liturghie, în cimitir s'a slujit parastas pentru sufletele celor morți din Pui. La slujba de seara a Paraclisului, după predica de încheiere a păr. canonic Ștefan Bălan, în prezența tuturor credincioșilor, părintele paroh Stoica a mulțumit pentru misiunile de cari s'au învrednicit și roagă pe bunul Dumnezeu, să-și trimită binecuvântarea Sa, ca predicile minunate de potrivite cu așteptările tuturor, să aducă roade îmbelșugate spre tolosul sufletelor și întărirea Bisericii lui Hristos. Părintelui Ceresc l-se cuvine laudă pentru toate.

Praznic sufletesc în Bozias

În fiecare an, de când a venit în mijlocul nostru păr. L. Costea, am avut 1—2 ori câte 1—2 zile de reculegere sufletească, când am avut mângâierea de a asculta cuvântul celor mai aleși bărbați ai bisericii noastre!

Nu ne puteam da ușor seamă de efectul minunat al misiunii de o săptămână, și de aceea parecă ne încrezători ascultam cuvântul păr.

care cu săptămâni înainte ne pregătea pentru aceste zile sfinte. Acum însă am văzut și spunem cu drag că din Dumineca III-a a postului și până Sâmbătă, cât a stat la noi par. misionar Iosif Ba, l am trăit zile cum n'am fi crezut că se pot trăi pe pământ. Da, am trăit zile, când întreaga parohie Boziaș s'a reînscut sufletește, zile când toată suflarea, chiar și muncitorii dela fabrici și toți intelectualii parohiei, au căutat mai întâi împărăția lui Dumnezeu și au găsit o. Da, căci 768 de sf. împărășanii s'au făcut. Biserica mândră era dimineața și seara arhiplină. A fost deosebit de solemnă Liturghia de Vineri seara, când au fost 120 de sf. împărășari.

Tot atunci s'a făcut și primirea sârbătorească a 58 femei în cadrele reînnoite ale R. F. R. a sf. Marii precum și alor 22 fete membre ale apostolatului rugăciunii ce luase ființă încă din iarnă.

Toate aceste femei și fete au declarat înaintea sf. altar, cu lumină aprinsă în mână, că vor sluji cu drag Fecioarei sfinte sub steagul căreia s'au înrolat, și au luat frumoasa hotărâre de a se împărăși nu numai la sârbătorile Precuratei, ci în fiecare primă Vinere a luni, în onoarea Precăstintei Inimi a lui Isus.

Ca o dovadă a minunatului efect ce l-au avut aceste sf. misiuni în Boziaș servește frumoasa sumă de 55.000 (cincizeci și cinci mii) lei în numerar, și rufărie și alimente în valoare de 45.000 lei — în total 100.000 lei, contribuții benevole pentru ortanii de război dela Obreja. Dorim ca frumoasele hotărâri luate la aceste misiuni să dureze cât timp va sta splendida cruce comemorativă pusă deasupra sf. amvon în amintirea lor.

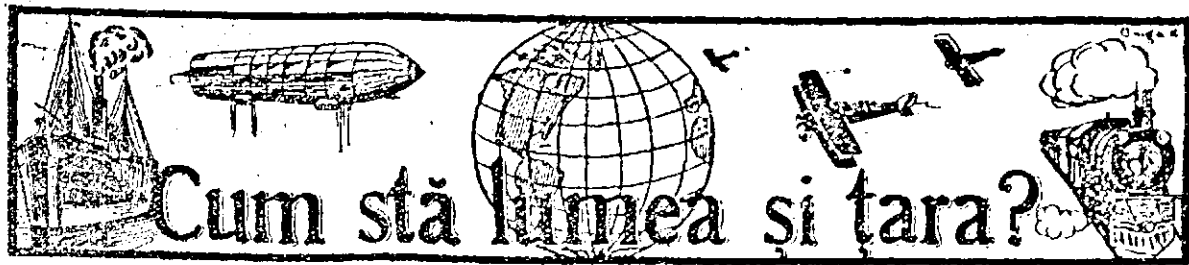
Boziaș, la 8 Aprilie 1943.

Ioan Codrea, notar
președ. Agrului.

Agrul la Teiuș

Părintele Ștefu Traian, într-o cuvântare plină de duh, a arătat zilele trecute rolul jucat de credincioșii parohiei Teiușului în trecut, când s'a desăvârșit unirea bisericească cu Maica Roma, prin reprezentantul cel mai chemat al vremii, Vlădica Teofil, care se trăgea dintr-o familie din Teiuș și care, văzând pericolul calvinizării crescând din ce în ce mai mare, a apelat la credincioșii săi, să-și scape sufletele dela peire, reîntorcându-se în sânul bisericii Sf. Apostol Petru.

În Teiuș, atacurile calvinilor erau mai puternice decât aiurea, reușindu-le să transforme vechea biserică zidită de Iancu Corvinul, care numai calvin nu era, în biserică reformată. După aceasta biruință, privirea lor s'a așintit asupra bisericii românești, care tot de Corvinul a fost zidită, însă tactul și înțelepciunea păstorului i a salvat dela pierzanie. După Unire, fiii iobagilor români au putut pătrunde în școlile cele mari ale Romei, iar la reîntoarcere ne-au adus ca dar conștiința unei nobile obârșii latine, care era



Frontul dela Răsărit

Luptele crâncene din Caucaz, de lângă râul Cuban, continuă cu înverșunare. Trupele române, mai ales vânătorii de munte, au mare rol în aceste lupte. Comunicatul german spune, că vânătorii noștri au atacat într-o noapte pe sovietici cu atâta curaj și nepăsare de moarte, încât primul grup dintre atacatorii a și pătruns în linia rușilor și au ajuns la lupte corp la corp. A fost o luptă pe viață și moarte, fiindcă nici Rușii nu se lăsau, dar la sfârșit tot ai noștri au ieșit învingători, nescăpând dintr'un batalion de infanterie dușman decât câțiva oameni.

Tot în același sector de luptă au avut de furcă cu Rușii și vânătorii de munte germani, împreună cu români și slovaci. Aici Rușii au atacat de 11 ori una după alta cu tancuri și cu avioane multe, dar toate atacurile au fost sfârmate de trupele axei, rămânând câmpul din fața lor plin cu cadavre sovietice, cu 29 tancuri distruse și cu peste 70 avioane doborâte.

Și în altă parte a frontului de răsărit, în jurul orașului Orel, pe la mijlocul drumului între Moscova și Harcov, atacă Rușii cu putere mare, cu tancuri și care blindate, dar nici aici n'au fost mai norocoși ca în Caucaz, zdrobindu-le grenadierii germani toate atacurile și doborând mai multe avioane.

menită, să ne ridice pe cea mai înaltă treaptă între popoarele lumii.

În urma acestor frumoase cuvinte, par. Ștefu roagă pe cei prezenți, să-și aleagă un nou comitet, care să lucreze în spiritul vremii și să oțelască din nou sufletul nației, întărindu-i dragostea față de credința strămoșască. Procedându-se la alegeri, sorții au căzut pe Dni: Pop Ioan șeful gării președinte, Popa Ionuț cantor și primar, vicepreședinte; Traian Cionfi inv. secretar, și Crișan Șimion, Muntean Iacob. Teiușan Traian, Pop Gligor I. Mihăilă, Moldovan Iacob, Crișan Iacob, I. Longhin, Balan Ștefan ca membrii. Dl Pop Ioan, mulțumind în numele celor aleși, promite că va munci din răspuțeri pentru propășirea Agrului din Teiuș.

Traian Cloufi

În alte părți ale frontului încă se dau lupte, dar mai puțin importante.

In Africa

războiul nu merge așa ușor cum au crezut Englezii și Americanii, că în câteva săptămâni îi scot afară pe Germani și Italiani. Trupele axei rezistă cu îndârjire pe toate câmpurile de luptă, producându-le aliaților pierderi foarte mari. Pentru câte o colină de deal fortificată, pe care voiau să o ocupe, se pierdeau mii de soldați englezi și zeci de tunuri și tancuri. Văzând una ca asta aliații, și-au schimbat felul de luptă și acuma se mulțumesc cu înaintarea pas cu pas.

Intâlnirea dintre dl Hitler și dl Laval

În ziua de 29 Aprilie la marele său cartier general, conducătorul Hitler a primit pe dl Laval, șeful guvernului francez. La această întâlnire, pe lângă delegații din guvernul german, au luat parte și delegați din guvernul italian.

Comunicatul spune că înțelegerea a fost deplină între reprezentanții celor trei țări mari vecine. Această întâlnire este de mare importanță și a urmat după ce dl Hitler a avut întâlnire cu toți conducătorii statelor cari au intrat în axă.

Războiul pe mare

Pe toată întinderea mărilor, submarinele și avioanele pândesc cu ochi de vultur orice mișcare a vapoarelor dușmane. Submarinele germane au scufundat în săptămâna trecută un vapor mare englez, care purta avioane și un vapor de război fabricat cu multe feluri de arme pe el, care se numește distrugător. Tot asemenea și submarinele japoneze au scufundat în apele Oceanului Pacific 2 vapoare de transport americane. Se vede că războinicii de pe mare nu vreau să fie întrecuți în vitejile de colegii lor de pe uscat.

Dragă cetitor, plătituți-ai abonamentul? Dacă nu, trimite ni-l, că n'avem cu ce ne plăti hârtia și tiparul.

Scrisoare de pe front

Pe Ioan T. Dobra, care îmi scrie rândurile de mai jos, l-am cunoscut acum 15 ani, în tipografia dlui Ioan Hățegan. După războiul trecut eu am redactat aproape toate ziarele cari au apărut în Făgăraș. Din Mărgineni, iar mai târziu din Șercaia, tot la două săptămâni mergeam în aceasta tipografie, aranjam materialul pentru ziar, îl corectam și mașinile, mănate cu curent electric, începeau să hură, intrau în funcțiune.

Astfel am avut ocazie să cunosc atâția băeți buni, cari s'au perindat prin tipografia dlui Ion Hățegan, cari băeți au învățat această meserie bănoasă și decentabilă.

Pe Ioan Dobra, din Sâmbăta de sus, jud. Făgăraș, l-am cunoscut în anul 1927. Un băiat înalt, cu o față roșie, ca un bujor însângerat. Avea două clase de liceu. A lăsat liceul și a dorit să se facă tipograf. În orele libere, dar mai ales seara, dorea să citească diferite cărți: nuvele, povești, descrieri de călătorie, romane etc. Tot din 2 în 2 săptămâni îi aduceam cărți din biblioteca mea și era atât de atent, încât, dacă vreo carte era mai sdrănită, mi-o puneă el în pereți tari de hârtie, mi-o compacta și îmi mulțumea cu atâta recunoștință. A prins gustul de citit și a început a-și îmbogăți cunoștințele, ca și cum ar fi urmat liceul mai departe. A stat trei ani ca ucenic, și-apoi a devenit „călfă”, tipograf cu carte de meșter și primea salariu. Este știut, că cea mai bine organizată breaslă de meseriași a fost întotdeauna și e și azi breasla tipografilor. A început să scrie și el la gazeta noastră. Îl corectam scrisul lui, îl mai cisăleam și îl publicam în ziar.

Dornic de a se perfecționa tot mai mult în arta grafică, a plecat lucrător calificat în tipografia „Monitorului Oficial”, iar de câțiva ani lucrează în tipografia ziarului „Universul”. S'a căsătorit, are și o copilă. Mi-a trimis și mie o fotografie, însoțită de o scrisoare, în care îmi mulțumește de tot binele ce

i l-am făcut, considerându-mă, ca pe un îndrumător sufletesc al lui.

N'a trecut de atunci, de când a plecat din tipografia dlui Ion Hăjegan din Făgăraș, nici un an ca să nu-mi scrie, pe unde mai e și cum o mai duce.

Reproduc aici scrisoarea de pe front, ce mi-o scrie Ion Dobrea, de pe acel front, unde se dau azi lupte crâncene, încheștate, lupte pe viață și pe moarte.

„Cucernice Părinte Crișan,

Azi noapte V'am visat. Imi spuneți, la ce date au avut loc marile manifestații politice de pe vremuri la Făgăraș, unde oratorii vorbeau din fereastra casei martirului Dr. Ion Șenchea, apoi acea mare adunare dela Brașov. M'am deșteptat, iată Vă scriu.

...La marginea orizontului soarele străpunge pâcla de nori, întunecoși ca și sufletul dușmanului, și, încet, tot mai încet, se înalță în sus, pe cerul azuriu. Acum s'a ridicat cam de o „suliță” și ne luminează cu raze „ultraviolete”, reci, de ghiață. Se prevede a fi o zi frumoasă...

De pe aerodrom, cât ce se creapă de ziua, sgomotul motoarelor încep a cânta cântecul lor de fiecare zi. Primele patrule s'au deslipit deja de mult de pământ și în formațiuni de 2—3 se îndreaptă spre Răsărit, unde soarele luminează pământul, scaldat într'o baie de foc. Altele își așteaptă în liniște rândul lor, pentru a duce acolo povara de bombe și gloanțe ucigătoare. Personalul (aviatorii) vesel, primește ordinele, controlează cu deamănuntul toate șurubăriile acestor păsări uriașe de fier, de mărimi apocaliptice, apoi frendonând (cântând încet) o frântură de cântec din scumpa noastră Țară Românească, așteaptă semnalul de plecare.

Pe aici e încă ger și zăpadă. Păduri sau pomi nu se văd cât cuprinde ochiul, iar satele sunt la depărtări de 100—150 km. unele de altele. Locuitorii sunt săraci. Nu găsesc, unde o fi bogăție pe aici, pentru-că văd, că toată gospodăria lor se compune din niște căsuțe mici — cum sunt grajdurile pe la noi — și câte un șopron, ce adăpostește o capră. Am văzut și vaci și oi, dar nu sunt ale muncitorilor agricoli, ci ale „colhozurilor”, unde au târle de oi și cirezii de vite. Acolo se găsesc strânse toate bunătățile pământului, muncite de toți și împărțite apoi de unul.

Incolo nefiind pomi, nici adăposturi naturale, vântul siberian șueră, urlă cu putere, pătrunde prin haine și începi să zgriburi, de clănțane dinții în gură. Doar soarele, în timpul amiezii, ne mai desmorțește oasele și noi ne reluăm zi de zi aceeași muncă istovitoare de pe front.

În zgomotul aviaanelor și șueratul vântului de stepă, gândul mi-se îndreaptă spre Sfinția Voastră, — sfetnicul și bunul meu Părinte de totdeauna —, urându Vă, din tot sufletul meu, sănătate și har dela Dumnezeu, D-tră și familiei D-tră.

Eu până în prezent sunt sănătos, o duc bine cu serviciul militar, așa cum poate fi pe front. Avem de toate, afară de tutun, cu care se poate cumpăra orice; la fel cu sarea și săpunul. — Am scris de toate, din un cald sentiment de stimă și recunoștință, de D-tră, care mi-ați fost întotdeauna un voitor de bine și numai de bine în viața mea.

Al Cucerniciei Voastre plecat serv

Cap. Ion T. Dobrea
tipograt

Grupul V de bombardament
Regiunea aeriană înaintată U. U.

Așa scrie de pe front caporalul Ion T. Dobrea și noi îl dorim, să se întoarcă sănătos și biruitor acasă.

Pr. Valeriu Crișan

Numărul refugiaților din Transilvania de Nord

La 1 Aprilie 1943 am avut un număr total de 202.233 refugiați repartizați în modul următor: 116.948 bărbați și 85.285 femei; după vârstă: 44.723 sub 16 ani; 30.154 între 16—20 ani; 85.759 între 21—40 ani; 27.594 între 41—55 ani; 14.203 peste 55 ani.

După profesii situația se prezintă astfel:

Ță r a n i: 27.341; lucrători: 19.883; meseriași 11.287; comercianți și industriași 2152; funcționari publici 18.824; funcționari particulari 4.147; profesioniști liberi 961; servitori 4.384; femei casnice 44.506; studenți și elevi 22.700; alte profesii și nedeclarați 9.383; preoți 1.236; profesori și învățători 5.293; avocați 940; medici 721; ingineri 524.

Repartizați pe județele de unde s'au refugiat, situația se prezintă astfel:

Din jud. Bihor s'au refugiat 33.572 români; din Cluj 5.279; din Cluj 51.303; din Maramureș

5.966; din Mureș 19.933; din Năsăud 8.789; din Odorhei 2.010; din Sălaj 27.947; din Satu-Mare 16.895; din jud. Someș 23.207; din Târnave 490 și din județul Trei Scaune 6.842.

Ce vrea „Agrul”?

Agrul, sau Asociația Generală a Românilor Uniți, vrea ca fiecare român unit să fie creștin deplin, și cu vorba și cu fapta. Cum? Apoi bunăoară, dacă pleacă undeva de-acasă, chiar și cu trenul, și întâlnește pe doi sau pe mai mulți oameni vorbind despre învățatura bisericii noastre catolice, ca pe unul care îl interesează și trebuie să-l intereseze totdeauna, se oprește și-l ascultă. Pentruca să se lămurească bine, dacă Biserica noastră se preamărește ori doar se ponegrește. Dacă se ponegrește, se va chibzui, cum să-și apere Biserica lui. Căci mare rușine ar fi, să și-o tradeze. Desigur că în toate spusele lui, să lipsească cu desăvârșire veninul urii și tonul certăreț al vorbei. Pentruce? Pentrucă ura și zbierătura sunt dovezi ale oamenilor lipsiți de cuminenie. Deci în toate cele ce va socoti, că-i mai nimerit a le spune pentru apărarea Bisericii sale, zic pe toate astea dragostea pentru Cristos să le încălzească și blândeța lui Cristos să le prisosească. Acesta fiind singurul ton al bunului creștin, recomandat de Mântuitorul.

Firește, că în atari cazuri, nu trebuie niciodată să ne sfim, dincontră, să fim totdeauna plini de bărbăție și credință, de am avea să stăm împotriva ponegririlor ieșite din gura unui domn ori-cât de sus pus, ori a unui lucrător cu ziua.

Astfel, când sunt atacate adevărurile de credință de pildă: că de ce să fie Papa capul întregii Biserici catolice, vom răspunde, că așa a voit Cristos zicând: „Un domn, o credință, un botez” și fiindcă unde nu-i cap, e vai de picioare; pentru ce să ne spovedim, apoi pentru că așa a voit Dumnezeu zicând: „Spălați-vă, curăți-ți-vă, ștergeți răutățile din sufletele voastre” și pentru a se imprimăvra astfel și sufletul nostru din iarna păcatului, alătura de codru, de lunci și de sămănături; pentruce să-mi spovedesc eu toate păcatele și mai ales și pe cele mai urâte, apoi pentruca să fii mai frumos la suflet, nu mai urât ca înainte de spovedanie, pentrucă

Ședința plenară a Reuniunii Femeilor Române Unite

Tot în 15 crt. s'a ținut la Arad ședința plenară a Reuniunii Femeilor Române Unite din districtul protopopesc, după la orele 4, sub prezidenția d-nei O. Vicaș, prezidenta diecezană.

Au participat la această ședință prezidente parohiale, apoi p. Dr. T. Voștinariu și preoții dela simonchizând ședința, d-na prezintă foarte însuflețit despre apostolatul arătând direcțiile în cari trebuie dezvoltată activitatea reuniunilor femeilor, astfel în ajutorul preoților chemați să ducă sufletele spre împărăția lui Dumnezeu. Păr. protopop Voștinariu arată ap. pul înalt urmărit de reuniunile unite, din rândurile cărora s'au ridicat sante ale bisericii noastre unite. D-na Maria I. Stoica-Garba își conferința despre cultul Preacuratei Maria, cerând încolonarea sub a. sf. Fecioare.

Se citește apoi scrisoarea d-nei pre. generale Livia R. Boilă și se discută nunțit mijloacele de reorganizare. Acestea se alege comitetul districtual, cum urmează: prezidentă d-nea Valeria Dr. Bleda, viceprezidentă d-nea Maria Dr. T. Iuonaș din Ineu și Marg. Fl. Popoviciu din Semlac, secretari p. sif Vezoc și Maria I. Stoica. Urmează și propuneri și comunicări, după cari se închide.

P. I. S. M.

Anuarul liceului „Debal” din Deva pe 1943

E obiceiul ca fiecare școală de grad secundar să tipărească an de an câte un Anuar, în care să se prezinte oglinda vieții celei școli. Adesea, pe lângă datele oficiale, anuarele școlare aduc și studii scrise de profesori despre diferite probleme. În anuarul proaspăt apărut la Deva găsim un Dicționar filozofic în care se tâlcuiesc pe lesul tuturor cuvintele cele filosofice. E alcătuit de t. profesor I. Zamfir, cron al școlii, căzut în luptele dela S. lingrad. Directorul liceului, D. Sirca, scrie despre felul în care trebuie să facă elevii deosebite cereri pe cari le înaintesă reacționii (cerere de înscriere la liceu, la internat, de burse etc. altele). Anuarul de peste 200 de pagini, frumos tipărit, face cinste școlii și profesorilor ei.

Linia Sibiu—Sighișoara. Pe acum linia ferată Sibiu Sighișoara era a unei societăți. În 16 Aprilie s'a tipărit în Monitorul Oficial decretul-lege care prevede că în viitor această linie, cu toate ce are ea, va fi cumpărată de stat.

dacă faci un singur păcat faci păcatul mai urit numit sacrilegiu, nesocotind sf. Tatăl, căci, după spovadă rea, vine cuminecarea cu nevrednicie, și dăcă sacrilegă, iar pe Dumnezeu nu-l putem minți și ne pedepsi.

Pr. Oct. Fântâna

(Va urma)

Știrile săptămânii

P. S. Dr. Ioan Suciu ia parte la sinodul protopopesesc din vicariatul Șimleului. Afirm din „Tribuna Ardealului” dela Cluj că P. S. Dr. Ioan Suciu, episcopul auxiliar dela Oradea, a luat parte la sinodul protopopesesc din vicariatul Șimleului ținut în parohia Halmosd. A fost o zi de mare și nespasă fericire aceea de 2 Aprilie, când cei peste 2000 de credincioși și-au putut vedea pe marele lor păstor, de care nu erau să se mai despărțească. Dovadă că după amiază, după ce s'a terminat sinodul, l-au rugat, să le mai predice odată, ceea ce P. S. Sa a și făcut cu drag. „Cu adâncă cucernicie credincioșii li sorb cu nesăț învătăturile izvorite din inima bunului Părinte. Ele revarsă pace, mângâiere, seninătate la sufletele lor încercate”. Așa scrie corespondentul aceluși știr.

Mulțumită unui binefăcător. Domnul Traian Ștefan din Brașov, fiind la trecere prin Geoagiu de sus, în Vinerea Mare, tocmai în momentul când credincioșii gr. cat. ridicau în fața capelei lor o troiță, luminat de Spiritul Sfânt, a donat preotului, pentru împodobirea ei, suma de lei 1000 (una mie), deși pentru noi era necunoscut până acuma. Dea Dumnezeu să-l imiteze cât mai mulți, iar DSale să-i răsplătească înmîit. (Pr. Roman P. Husaric).

Cărți noi la Cluj. Preoții noștri din Ardealul de Nord muncesc foarte mult. Citim în „Tribuna Ardealului” că la Cluj s'a tipărit decurând o carte a Părintelui Dr. D. Pop: „Stăpânestete-te” și o altă carte a Păr. N. Pura: „Acelea pe care voi nu-l știți”.

A murit Cardinalul Angliei A murit Cardinalul Artur Hinsley, Arhiepiscop de Westminster. Răposatul a făcut parte și din Congregația pentru Bisericele Orientale (printre cari e și a noastră română-unită).

A mai murit și un Cardinal din Italia. A murit Cardinalul Ermenegild Pellegrinetti, care deasemeni a făcut parte din Congregația pentru Biserica Orientală.

Semn ceresc. Deasupra orașului Mondovi din Italia s'au arătat semne cerești cu totul deosebite. Dimineața între 7—9 s'au văzut 5 curcubeie deasupra unei biserici. Nu se știe, ce semn ceresc e acela, căci nu ploase de vre-o 4—5 zile. Se poate să fie un semn al lui Dumnezeu.

Bătăie între frați. Despre oamenii cari se înțeleg bine zicem că trăiesc ca frații. Din nefericire sunt și frați cari se bat. În Micălaca (jud. Arad), Marin Mitru s'a întâlnit cu soră-sa, Milca, căsătorită Păncotan. Au început să vorbească despre deosebite lucruri, dar neînțelegându-se au început să se bată. Femeia a fost rănită rău de loviturile fratelui ei.

Di Ioachim von Ribbentrop, ministrul de externe al Germaniei, bărbatul politic pe care îl trimite dl Adolf Hitler, conducătorul Germaniei, în toate țările, când e vorba de lucruri mari, a împlinit 50 de ani.

O comoară tănuțită. Tăletorul de lemne Anton Belenș din București tăind lemne într'o pivniță, a dat de niște pachete cu bani vechi de aur, numiți napoleoni. A luat câțiva și i a vândut fără să-și deamă de marea comoară pe care a găsit-o. Poliția a aflat de comoara aceasta și acum se fac cercetări.

Ajutor la gazetă am primit dela următorii cetitori ai noștri: Roman Petru Cugir Lei 170, Păr. Iuliu Popa Ticmandru Lei 200, Rusan Tânase Oieșdea Lei 150 și Andrei Pușcaș din Mociu Lei 30. Banul Dumnezeu să le răsplătească înmîit.

Pentru monumentul lui Iacob Mureșanu am primit dela cetitorul nostru Andrei Pușcaș din Mociu lei 30. Prin aceasta suma depusă la banca „Axente Sever” s'a ridicat la 13.430. Banul Dumnezeu să-i răsplătească înmîit și să îndemne și pe alții a contribui cât mai mult.

Grija pentru prizonieri. Citim în „Universul” că la Roma există un Oficiu al prizonierilor. Sfântul Părinte, în marea sa grijă pentru toți prizonierii din lume, a întemeiat un oficiu, condus de Mons. Evreinoff, care cu ajutorul preoților catolici se ocupă de prizonieri. Frumos și creștinesc lucru e acesta! Să ne rugăm și noi pentru prizonierii noștri!

Aleși ai națiunii. Printr'o lege specială răniți și invalizii din sfântul nostru război pentru apărarea crucii și a civilizației au fost declarați „aleși ai națiunii”. Cuvine-se acest nume de cinste celor cari au suferit pentru țară. Trebuie să fie meru cinștiți și meru ajutați, căci ei au luptat pentru noi pentru toți.

Moarte de om, pentru un măr. Nu e glumă, ci s'a întâmplat cu adevărat. Pentru un măr a fost omorât un om! Iată în ce împrejurări: Tinărul Ioan Vion, de 20 de ani, de fel din Tulcea (Dobrogea), se plimba într'o seară, pe la orele 8 în București. Se întâmplă că trece pe lângă el un vânzător de mere, cu un coș de

mere în mână. Tinărul I. Vion ia un măr și îndată și mușcă din el. Vânzătorul observă că i-a furat mărul și văzând că a și mușcat din el, l-a lovit în cap cu un fer, adică cu greutatea de 1 kgr. L-a lovit atât de rău, încât a murit dintr'odată. Iată unde duce nenorocirea! Ce rău e furtul, ce rea e răzbunarea! Cât e de frumos să te ferești de ele! Dupăcum spune poetul Andreiu Mureșan: „Fremos e omul Doamne, cădă mintea e regină”.

Nenorocire. În ajunul Paștilor s'a întâmplat o mare nenorocire de tren. În gara Chitila de lângă București trecea automotorul Nr. 81, care umblă pe linia Galați-București. Venea foarte repede. Întâlnind pe linie 6 persoane, cari se coborau de pe un tren personal, i-a izbit atât de rău, încât 3 au murit pe loc, iar trei au fost răniți. Așa vine nenorocirea, de unde nici nu te aștepti. Se vor face cercetări și se va constata cine e de vină.

O carte de predici. La Nicula lângă Gherla este o mănăstire vestită, Nicula, cu o icoană făcătoare de minuni, la care de sute de ani se închină la Santa Maria Mare zeci de mii de credincioși. Superiorul acelei mănăstiri, P. C. Sa Păr. Leon I. Man, a tipărit o carte de predici: „Cuvântul Adevărului Vegnic” cu un cuvânt înainte de I. P. S. Sa Dr. Iuliu Hossu, episcopul Clujului. Am aflat de tipărirea cărții din „Tribuna Ardealului” dela Cluj. Îndată ce ne va sosi, vom scrie mai multe. Ne pare bine, când auzim că iubiții noștri preoți și călugări din Ardealul vremelnic sub altă stăpânire, tipăresc cărți de zidire sufletescă, pe cari trebuie să le citim totdeauna cu multă plăcere.

† Ing. Alexandru Coșiocariu În ziua de 28 Aprilie a murit într'un sanatoriu dela Lausanne în Elveția, de o boală care nu iartă, în vârstă de abia 29 de ani tânărul inginer Alexandru Coșiocariu din Corbu, teritoriul cedat și ginerele Părintelui prepozit Dr. Nicolae Brinzeu dela Lugoj. Numai înainte cu câteva luni Păr. Al. Coșiocariu dela Corbu a fost osândit de Ungari la 10 ani muncă silnică pentru „tradare de patrie”, căruia astă vară i-a murit pe câmpul de luptă dela Don un zlt fiu scump, sublocotecentul avocat George Coșiocariu înfiat Grama. Banul Dumnezeu să-i mângâie pe îndurerății părinți, văduvă, frați și surori, iară celui răposat să-i dea odihnă ușoară. În veci pomenirea lui!

† Titus Hurubeanu. În ziua de Paști a murit, de o boală de inimă, Titus Hurubeanu, funcționar la Prefectura județului Sibiu, în vârstă de abia 36 ani, înșurat numai de 5 luni. Moartea

DOCTORUL SAȚELOR

La noi în țară mor cei mai mulți copii sub un an

An de an — mai bine zis — vară de vară. atunci când natura întregă, cu toate vietățile sale, se bucură de surâsul dulce al soarelui cu ale sale binefăcătoare raze, un suflet care plânge amar este inima de mamă, e mama româncă, mama care în urma greșellor sale își pierde odorul sub privirea ochilor săi, încremeniți de durere.

O știm noi și o știe lumea întregă, că noi avem cea mai mare „mortalitate infantilă”, adică la noi în țară mor cei mai mulți copii dintre născuții vii, până a împlini vârsta de un an. La noi moare tot al cincilea copil, adică 20 la 100 născuți vii; pe când în alte părți ale lumii și Europei lucrurile stau cu totul altfel, după cum ne-o spun datele lor oficiale. Așa, să luăm de pildă anul 1935. La noi mortalitatea infantilă era de: 19,2% adică în acel an la noi în țară dintre cei 585,386 născuți au murit 112,415 sub vârsta de un an, iară în acelaș an în alte țări mortalitatea infantilă era: Anglia 6,0, Belgia 7,7, Bulgaria 15,4, Danemarca 7,1, Franța 6,9, Grecia 11,3, Germania 6,9, Italia 10,1, Norveghia 3,9, Suedia 4,6, Olanda 4,0, Portugalia 14,9, Spania 10,9 și Ungaria 14,8.

Că la noi în țară, că neamul nostru pierde atâtea suflete fără nici un rost, și totuși nu ne am prăpădit, până acum, ca neam, aceasta, pentru că la noi în țară se și nasc cei mai mulți copii, socotind la 1000 de locuitori, decât la oricare altă țară din Europa, fapt care e bine a-l ști: că în acelaș an, în 1935 la noi natalitatea a fost de 30,7 la 1000 de locuitori, adică s'au născut 585,386 de copii la populația de 19,087,770 câți eram la aceea dată; în acelaș an în țările amintite natalitatea a fost: Anglia 15,2 la 1000 de locuitori, Belgia 15,4, Bulgaria 26,3, Danemarca 17,7, Franța 15,3, Grecia 28,3, Germania 18,9, Italia 23,5, Norvegia 14,4, Olanda 20,2, Portugalia 28,4, Spania 25,2, Suedia 13,8, Ungaria 21.

i-a fost fulgerătoare. Dl colonel Harabeanu dela Sibiu își deplânge în răposatul pe fratele său. Face-i Dumnezeu celui adormit partea cu dreptii!

Spor de populație pe țara în-
treagă în acelaș an am avut 9,6
la 1000 de locuitori, și anume
182,708 de suflete, iar țările a-
mintite au avut: Anglia 3,2 la
1000 de locuitori, Belgia 2,6,
Bulgaria 11,8, Danemarca 6,7,
Franța, — 0,5, a scăzut (populația),
Germania 7,1, Grecia 13,4, Italia
9,4, Norvegia 4,4, Olanda 11,5,
Portugalia 11,3, Spania 9,9, Sue-
dia 2,1, Ungaria 5,9. —

Din datele de mai sus se vede
limpede că noi — țara noastră,
România Mare — nu suntem în-
treceți cu natalitatea — care
este chezașia de trăire în viitor
a unui neam — de nici o țară
a Europei. Durere însă că cu
mortalitatea infantilă, adică cu
prăpădul între copiii mici, nu se
apropie de noi o altă țară, a
avea așa pagubă. De unde ca
urmare a grozavel de mare mor-
talitate ne întrec cu sporul de
populație mai multe țări, ca: Bul-
garia, Grecia, Olanda, Portuga-
lia și Spania, cari toate au o
mai mică natalitate dară — după
cum se vede — și mortalitate
infantilă vădit mai mică.

Suntem în vremurile pe cari
ne este dat a le trăi.

*Pe câmpul de luptă ne-am fă-
cut și ne facem datorie. Ne ba-
tem, nu pentru „os de ros”, că nu
suntem armată de „mercenari”
(cu plată), ne batem pentru
dreptul la viață sub soare al a-
cestui neam.*

Avem dreptul la viață, câști-
gat prin jertfa celor mulți că-
zuți la datorie, avem spor de
populație, dar sporul nu este
mare, precum e natalitatea de
mare.

*Avem o natalitate mare și o
mortalitate infantilă de tot prea
mare, mortalitatea care nu este
câtuși de puțin îndreptățită a fi
ca având o mare natalitate, ori,
cum se zice prin unele sate de
unii nesocotiți de pierderea co-
piilor cari mor, că „las să moară
că se nasc destui”, fapt care se
adeverește cu deplină durere la
noi în țară pe granița de apus
și Banat, după cum ne dovedesc
cifrele — datele — din acelaș
an la noi în țară, dacă socotim
comparativ adică prin asemănare
— cântărind — două provincii,
Moldova și Banatul.*

În Moldova în mediul rural
adică în satele moldovenești în
anul 1935 natalitatea a fost de
41,1 la 1000 de locuitori, în sa-
tele Banatului în acelaș an na-
talitatea a fost de 17,9 la 1000
de locuitori, adică mai puțin cu

jumătate față de satele din Mol-
dova.

Mortalitatea infantilă în Mol-
dova în anul 1935 a fost de 19,8
la 100 născuți, iar în Banat în
acelaș an a fost de 18,9 la 100
de născuți, adică e de tot prea
mică diferență, iară ca urmare
— sporul de populație — în Ba-
nat populația scade cu 1,7 la
1000 locuitori, adică Banatul dă
o mare scădere de populație,
pe care din fericire nici o altă
regiune a țării noastre nu o
are și pe care nici o țară din
Europa nu o are, că chiar
Franța scade numai cu 0,5 la
1000 de locuitori. Noroc avem
cu celelalte provincii cari dau
un spor de populație foarte fru-
mos și mai des, cu Moldova care
în acel an, 1935, a avut un spor
de 17,6 la 1000 de locuitori.

Dr. Ioan Frățilă

Fel de fel

Cum se știu ajuta Germanii

Satul german Trupbach din
Germania avea o apă de beut
foarte rea, așa cum au multe
sate și de pe la noi, mai ales
pe Câmpia Ardealului. Ei bine,
ce credeți, ce au făcut acești
Germani? S'au adunat bărbații
într'una din seriile de iarnă și au
hotărât, să-și facă ei singuri o
conductă de apă de la fântâna
singură bună ce o aveau în ho-
tar. Zis și făcut. În după-miezile
de Sâmbăta și Duminica cei
50—60 de țărani ai satului Trup-
bach au făcut o conductă de apă
de o lungime de 1700 metri cu
15 legături la 15 străzi. Alte 20
de legături sunt în lucru.

Oare la noi nu s'ar putea face
așa ceva?

Găștele își sunt foarte credincioase una alteia

Între animale cele mai multe
trăiesc fără de a-și păstra cre-
dința unul altuia. Cel mult des-
pre porumbei știm că își păș-
trează credința până la moarte.
Mai nou s'a dovedit că și găș-
tele trăiesc în credința una față
de cealaltă și oă nu-și schimbă
soții sau soțiile. Aceasta o putem
observa foarte ușor, dacă ni-le
lăsemăm bine, fiindcă deși tră-
iesc în grupuri mari, perechiile
rămân nedespărțite până la
moarte.

Cunoștințe folositoare

Camera Agricolă a județului
Târnava Mică

Grăpatul

Trecând în lungul și latul
județului, am constatat cu multă
bucurie că aproape toate terenu-
rile arabile sunt arate. — Este o
dovadă vie, că plugarii noștri
muncesc cu multă râvnă pentru
binele lor și a țării întregi.

Tot cu aceasta ocazie am
constatat că numai terenurile
însămânțate au fost grăpate.
Celelalte sunt numai arate.
Negrăparea imediată a tuturor
arăturilor de primăvară și de
vară dovedește că plugarii no-
ștri nu știu, ce importanță mare
are această lucrare.

Grăpatul împiedcă evapo-
rarea apei din pământ.

Apa este absolut necesară
pentru încolțirea semințelor și
creșterea plantelor, deci trebuie
să înmagazinăm în pământ can-
tități cât mai mari prin arături
adânci de toamnă, ararea mi-
riștelor, iar apa înmagazinată
s'o păstrăm prin grăpatul ime-
diat al arăturilor făcute și să-
patul des al prășitoarelor.

Arăturile trebuie să se facă
după fiecare ploaie torențială
după cari se formează scorburi
prin cari se pierde apa din
pământ.

Trebuie să se grăpeze
măvara toate pășunile, fânăle,
trifoistele și lucerniștele. Gră-
patul lor se recomandă și de
fiecare coasă.

Prin grăpare nu numai
se păstrează apa în pământ,
dar se ajută la înfrățirea
creșterea plantelor.

Plugarii, nu mai lăsați ne-
pate arăturile de primăvară
de vară și culturile de pășuni
de nutreț, deoarece numai
felul acesta veți face în-
pas spre mărirea producției
la jugar.

Ing. Agr.
Victor Rău

Judecătoria Blaj Secția Ci.

Nr. 23/1943 cf.

Extract din publicațiune de licitație

În urma cererii următoarei Gaspar
ria dom. Braduți prin avocat Dr. Bercu
contra urmăritului Weber Mihaila
prin Eugen Moldovan, Judecătoria a
donat licitațiunea din nou asupra pe-
jumătate imobilelor din Valea Lungă Nr.
274/2/2. casă, curte, 48 pstg, top. 275
grădina, 36 pstg, proprietatea următor
Weber Mihaila, cu prețul de strigare
Lei, pentru încasarea 27.144 Lei și ac-

Licitațiunea se va ține în 14 Martie
ora 10 a.m. în localul oficial al Cărbă-
duare Blaj, Regele Ferdinand 2, post
Imobilele nu vor fi vândute pentru
mai mic, decât prețul de strigare.

Amatorii au să depoziteze la delegat
decătoresc 10%, al prețului de strigare
garanție în numerar, sau efecte de
conform legii, sau să predea chitanță
pozitivă judecătorească garanției și să
neze condițiunile licitației.

Dacă nimeni nu oferă mai mult, de-
care a oferit un preț mai ureat că
strigare, este dator, să întregască
ția imediat la 10 procentul prețului
oferit.

Blaj, 15 Ianuarie 1943,
Judecător: ss. T. BURTA
Dir. cf. ss. ALEXIU BAL

Sosirea și plecarea trenurilor

din gara Blaj, începând cu 2 Martie 1943

Spre Teiuș

Felul și Nr. trenului	So-sește	O-prește	Pleacă	Direcția
Accelerat 201	0.34	2	0.36	Buc.-Curtici
Personal 2003	19.45	4	19.49	Buc.-Arad
*Personal 2005	5.14	4	5.18	
Motor 3017	—	—	7.51	Blaj-Turda
Personal 2001	13.29	5	13.34	Buc.-Arad și Turda
Motor 3019	—	—	18.25	Blaj-Turda

Spre București

Felul și Nr. trenului	So-sește	O-prește	Pleacă	Direcția
*Personal 2006	1.30	3	1.33	Curtici-Buc.
Accelerat 202	4.17	2	4.19	
Motor 3018	7.46	—	—	Teiuș-Blaj
Motor 3020	15.00	—	—	Turda-Blaj
Personal 2004	17.08	5	17.08	Arad-Turda și Buc.
Pers. 2002	9.12	3	9.15	Arad-Buc.

Blaj—Coroiu

Coroiu—Blaj

Felul și Nr. trenului	Pleacă	Felul și Nr. trenului	So-sește
Motor 3121	5.40	Personal 3128	7.05
Personal 3125	13.47	Motor 3122	12.23
Personal 3127	17.38	Personal 3126	19.15

Legături de tren cu Sibiu

Blaj pleacă	1.33	4.19	9.12	17.08
Copșa-Mică sos.	2.23	5.01	10.06	17.57
pl.	5.35	5.35	13.10	19.15
Sibiu sos.	7.06	7.06	14.41	20.41
Sibiu pl.	2.22	10.24	16.16	22.00
Copșa-Mică sos.	3.53	12.00	17.37	23.27
pl.	4.28	12.42	18.57	23.58
Blaj sos.	5.14	13.29	19.45	0.34

* tren german cu 3 vagoane românești.